

Nr 356.

Av herr **Reuterskiöld**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående rätt till tjänstepension för tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen, och för arbetare i statens tjänst.

Kungl. Maj:ts proposition nr 222 innebär, att den civila pensionslagen för ett flertal ämbets- och tjänstemän ersättes av ett pensionsreglemente utan civillags natur. Departementschefen anser detta sakna praktisk betydelse för pensionsrätten (sid. 90, 91), men har icke velat taga ståndpunkt i frågan om pensionen bör anses som "uppskjuten lön" eller som "en genom kollektiv försäkring grundlagd livränta" (sid. 57). Då emellertid pensionen i verkligheten är en löneförmån, mot vars åtnjutande ämbets- eller tjänstemannen kan konstitutionellt förklaras skyldig avgå från innehavande fullmaktstjänsts utövning trots sin i grundlag och av hänsyn till det allmännas intressen stadgade oavsättlighet, ligger det i sakens natur, att pensionsrättens reglering genom civillag är av allra största betydelse för staten själv lika väl som för den enskilde ämbets- eller tjänstemannen. Ersättes den civila pensionslagen med ett reglemente, medför detta, att lagrådet ej behöver höras, vilket åter är nödvändigt, om lagen bibehålles såsom lag av civillags natur (jfr sid. 90). Redan en hastig blick på reglementets texter och på nu gällande lags bestämmelser, ja t. o. m. på de i proposition nr 223 föreslagna textbestämmelserna, ger vid handen att det inte är så alldeles betydelselöst, om lagrådet finge och skulle yttra sig om t. ex. det tillägg av orden "på tillfredsställande sätt" som gjorts i reglementets § 12: 2 b, c, efter ordet "oförmögen" (att sköta sin tjänst). Då reglementet vidare bygger på en tidigare pensionsålder än nu gäller, under det att medellivslängden och arbetskraftstiden ökas, varigenom en onödig belastning under längre tid med såväl lön som samtidigt pension för en och samma befattning blir oundviklig och i längden, även om vissa avdrag göras, kommer att öka statsverkets kostnader, synes ett förnyat grundligt övervägande av de framlagda förslagen vara av behovet påkallat.

Jag hemställer därför,

att riksdagen ville, med avslag å proposition nr 222, hos Kungl. Maj:t begära ett förnyat övervägande av däri behandlade frågor med beaktande av ovan anförda synpunkter.

Stockholm den 5 april 1934.

C. A. Reuterskiöld.
